

Fremskrittspartiet – samfunnets løsemiddel

1. mai tale 2006, Vålerenga kirke

Av Per Fugelli

Gode Gud og Allah og Einar Gerhardsen der oppe i himmelen,
Godtfolk på Jorden her nede

I Kalahariørkenen feirer ingen 1. mai. Derfor svarte en ung mann da jeg spurte: Hva er god helse for deg? Uten å nøle svarte han: SKO! For å forstå hans svar må vi vite at han tilhører San-folket som lever i fattigdom og avmakt i Botswana. Når den unge mannen svarer sko, mener han ikke sko som beskyttelse for føttene. For ham er sko et symbol. Hvis du har sko, har du mer. Folk med sko har gått på skole. Folk med sko har arbeid og inntekt. Folk med sko blir møtt med respekt.

I Norge 1. mai 2006 er det ingen som svarer sko på spørsmålet: Hva er god helse for deg? For 100 år siden kunne mange, mange svart sko fordi folk levde i armod på Jæren, på Værøy og Røst, langs Porsangerfjorden, i gråbeingårdene på østkanten i Oslo. Landet vårt var delt mellom rike og fattige, mellom storbønder og husmenn, mellom embetsstand og allmue, mellom de med sko og de barbeinte.

Men så kom en drøm. Så kom Marcus Thrane, Martin Tramæl og Einar Gerhardsen og samlet Norge til ett rettferdig rike, kalt Velferdsstaten. De fikk stort følge - av bestemor og bestefar, av mor og far - av folk flest. Lov for lov, håp for håp, valg for valg, skatt for skatt, stolthet for stolthet bygget de Velferdsstaten, en sjelden skapning som fortjener navnet verdens 8. underverk. For du skal lete lenge gjennom verden og historien for å finne et land hvor det styrende prinsipp er å ville hverandre vel, å dele på goder, å sette Vi høyere enn Jeg.

Velferdsstaten er nestekjærlighet satt i politisk system. Et land kan ha en gullbeholdning eller et oljefond, men det mest verdifulle for et samfunn er å ha sosial kapital. Sosial kapital bygges opp av:

- å ville det gode for nesten
- å stole på sine medmennesker og maktene
- å føle seg hjemme i samfunnet.

Høy sosial kapital gir høy samfunnstrygghet og høy samfunnstrivsel. Høy sosial kapital gir også høy økonomisk kapital fordi trygge mennesker er kreative mennesker, verdige mennesker er produktive mennesker.

Dere, vi har grunn til å synge i dag, 1. mai: Ja vi elsker denne Velferdsstaten, som den stiger frem. Men den er ikke som i salmen: Så fast en borg. Velferdsstaten er en skjør bygning. Den kan gå i stykker. Vi må forsvare den. Mot hvem? Mot det Jeg-partiet som vil ødelegge Vi-samfunnet, mot Fremskrittspartiet.

Her går en gud som heter mammon over verden. Den hvisker og roper:

- at samfunn ikke finnes, bare multinasjonale selskaper finnes
- at mennesker ikke finnes, bare produsenter og konsumenter finnes
- at frihet, likhet og brorskap ikke finnes, bare penger og profitt finnes
- at fellesskap ikke finnes, bare individer som fremmedlegemer i det tomme rom finnes

FrP vil rive det enkelte individ løs fra Det sosial fastlandet. FrP vil gjøre mennesket til en øy. FrP vil brenne broene mellom oss. FrPs program vil:

- bygge ned Folketrygden
- skape en todelt helsetjeneste, en dårlig for vanlige folk, en god for de rike
- skape en todelt skole, en dårlig for vanlige folk, en god for de rike
- svekke Arbeidsmiljøloven
- svekke fagforeningene
- sette likestillingen tilbake
- oppheve samholdet mellom by og land

Dette partiet som lov for lov, skatt for skatt, ordning for ordning vil rive Velferdsstaten, er nå Norges største. Hver tredje innbygger stemmer Fremskrittspartiet. Hva gjør vi?

Legger oss på rygg med bakoversveis og hjernerystelse? Nei.

Vi gjør det vi alltid har gjort 1. mai: Vi går til kamp. Vi tar silkehanskene av og boksehanskene på – og slåss – for Velferdsstaten, fordi vi vet at folk flest lengter etter mer fellesskap, ikke mindre.

Fellesskap, ja takk. Men så vet vi: Her finnes farlige fellesskap. Det er de fellesskapene som sier at for å være med i vår flokk må du:

- bli som oss
- tenke som oss
- ha vår Gud

Har vi en anelse farlig fellesskap i Norge? Ja, jeg er redd for det, fordi følgende skjer i Norge på en vanlig onsdag:

Eksempel 1. I Stavanger går en god borger bort til drosjen, ser inn og spør sjåføren:

”E du muslim?”

”Ja.”

”Då vil eg ikkje kjøra med deg.”

Eksempel 2. Over vaflene på et sykehjem i Bergen foreslår en ung, snill hjelpepleier: ”Jeg synes vi alle skal gi en månedslønn, så kan vi få sendt innvandrene hjem.”

Eksempel 3. Den unge Ali Mohmad, født i Norge, fikk jobb som telefonselger. De første dagene solgte han på bønn. Men da han skiftet navn og presenterte seg som Vidar, gikk slagstallene til topps.

Dere, vi stenger medmennesker ute fra livene våre, fra arbeidslivet og fra samfunnslivet fordi de har feil navn, feil anatomi, feil Gud. Igjen er Fremskrittspartiet i front. Vi gir vår stemme til et parti som har mobbing av innvandrere som sitt varemerke. Systematisk, gjennom 30 år har FrP bygget fordommer og fiendebilder av innvandrene, især muslimene.

Jeg hadde nær sagt Herre Gud – hva er det som ulmer i Den norske folkesjelen når en av tre gir dette partiet sin stemme? Hva er det som ulmer i Den norske folkesjelen når de andre partiene feigt lar FrP få sette den onde dagsorden, alene?

Rasisme, mine venner, kan bare slukkes med 1. mais egen verdi: Solidaritet. Ekte solidaritet vil si å dele makt og goder og verdighet med de andre, ikke bare med min egen gruppe.

Her er vår felles politiske utfordring: Å bygge Velferdsstaten videre slik at hver enkelt av de 4 652 228 innbyggerne i dette landet, og i sær de 156 234 med innvandrerbakgrunn, får et samfunn:

- å høre til i
- å være trygg i
- å arbeide og elske og eksperimentere i
- å dyrke sin Gud og lete etter mening i
- å gjøre det bedre for sin barn og barnebarn å leve i

Men da må min siste bønn, hentet fra salme 93, gå i oppfyllelse:
Til Allah og Gud i Himmelen:

Så skap av oss et arbeidslag
som river klasseskiller ned
og sprenger rasemurer slik
at viljen din får råderom!